

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sredoč, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele na vse leto 15 gld., za poi leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano bres pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko vred, kolikor pošiljanja nima.
Za osnanila plačuje se od Miristopne petit-vrste po 6 kr., če se osnani jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvoče frankirati. — Bokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.
Upravnštvo naj se blagovolijo posiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor.

(I. seja dne 28. decembra.)

Zasedanje deželnega zbora se je začelo s sv. mašo, katero je v stolni cerkvi daroval gosp. posl. kanonik Kalan.

Otvoril je zasedanje dež. glavar Detela z ogovorom, v katerem je pozdravil poslance in dež. predsednika, katerega je prosil, naj pospešuje delovanje dež. zборa. Dež. zbor je bil sklican v svrhu, da sklepa o budgetnem provizoriju. Vsled tega naj dež. zbor še danes dolično predloga reši, da dobri sklep potrjenje še pred novim letom. Druga poročila in predlogi se predlože koncem januvarja ali začetkom februvarja. (Nemški) Pogled v zadnjo preteklost ni prijeten in tudi bodočnost se ne kaže dobra, a zastaviti hočemo vse sile v blagor dežele in krepila nas bo ljubezen do vladarja. Glavar je zaklical cesarju trikrat „Slava!“, kateremu klicu so se poslanci navdušeno odzvali.

Dež. predsednik baron Hein pozdravi poslance in zagotovi zbornico, da bo vlada nje delovanje krepko podpirala.

Ko je posl. Višnikar storil obljubo, je zbornica dovolila poslancema Kersniku in Pfeifferju depust radi boleznosti.

Rediteljemu se izvolita poslanca Lenarčič in baron Lichtenberg.

Verifikatorjemu se izvolita dr. Schaffer in dr. Žitnik. Po nasvetu posl. dra. Majarona se ne voli poseben verifikacijski odsek.

Posl. Murnik nasvetuje, naj se koj meritorno obravnava o predlogu glede začasnega pobiranja dež. priklad za l. 1897. Predlog se vzprejme, na kar poroča posl. Murnik o predlogu in nasvetuje:

Visoki deželni zbor izvoli skleniti: V pokritje primanjkljajev pri deželnem in normalno-šolskem zakladi naj se pobirajo od 1. januvarja 1897. I. naprej do onega časa, ko se priklade za l. 1897. končno veljavno ustanove, ravno tiste priklade, ki so se pobirale l. 1896, in sicer: A. za deželni za-

klad: 1) 40%na doklada na užitino od vina, vinekega in sadnega mošta in od mesa; 2.) samostojne naklade: a) od porabe likerjev in oslanjenih opojnih tekočin brez razločka na stopinjo alkoholovine po 15 gld. od vsakega hektolitra; b) od porabe vseh drugih žganih opojnih tekočin po stopinjah 10delnega alkoholometra po 30 kr. od vsake hektoliterske stopinje; c) od vsakega hektolitra porabljene piva brez ozira na stopinjo alkoholovine v vsi deželi po 1 gld., in sicer pod določenimi pobiralnimi pogoji. 3) 30%na doklada na vso predpisano svoto vseh neposrednih davkov z državnimi dokladami vred. B. za normalno-šolski zaklad: 10%na doklada na polni predpis vseh neposrednih davkov z državnimi dokladami vred.

Dež. predsednik baron Hein izjavi, da je vlada z ozirom na izredno slabe finančne razmere dežele privolila, da se bodo tudi l. 1897. pobirala 30%na naklada na žgane opojne tekočine, a le s pridržkom, da odpade naklada, če se v tem drž. davek na žganje uvede. Vsled tega želi, naj se v zakonu izreče določno, da kdaj se dovoli budgetni provizorij.

Posl. baron Schwiegel se zahvali vladi za prijaznost, katero je izkazala deželi in opozarja, da na uvedenje drž. davka na žganje pred l. 1898 ni misliti, torej bode dežela v zmielu vladne obljube smela še celo leto 1897. pobirati naklado.

Posl. dr. Tavčar predlaga, naj se predlog dež. odbora premeni tako, da bo budgetni provizorij veljaven do 30. aprila 1897.

Poročalec Murnik se strinja z nasvetom dr. Tavčarja, pritrja zahvali, katero je izrekel baron Schwiegel vlasti in izreka nadejo, da se bo naklada celo prihodnje leto smela pobirati.

Budgetni provizorij vzprejme zbornica pri drugem in tretjem branju s Tavčarjevo spremembou soglasno.

Poslanec dr. Majaron nasvetuje, naj se koj meritorno reši poročilo dež. odbora o volitvi dež. poslance za volilni okraj kmetiških občin Kočevje, Ribnica in Velike Lašče ker po poročilu dež. odbora ni bilo proti volitvi pritožbe.

„Aha,“ mislim si, „potupoč fotograf, t. j. slikar, ki slika s strojem podobe. No, mudi se mu pač ne tako hudo, to vemo — pogledaš pa lahko tja — vesaj čas mine.“

Šel sem torej v oni „ateliér“, in potrkam.

„Naprej, prosim,“ zadoni glas in že se odproduri.

Mojhen prihujen možic z dolgo temno brado in še daljšimi do ram počesanimi lasmi me pozdravlja. Opravljen v črno, šametovo suknjo s širokimi rokavi je bil tak, kakor doktor Faust.

Poklonivši se, me pogleda motreče in reče: „Klanjam se! S čim Vam postrežem?“

„Rad bi pogledal Vaš stroj.“

Fotograf se namaza, pa se naglo vzparmetno in pravi s uljudnim nasmehom: „Prosim — z veseljem. Tu je moj „aparát“.

Cesa ljudje vsega ne izumejo! Stroj za fotografovanje je majhna skrinjica skoraj kakor razstavljene harmonike, in stoji na tenkih treh visokih nogah kot Anglež, kadar stoji razkoračen, odpirajoč se sadi na palico. Spredaj ima ta stroj okroglo, sbruseno steklo. Spredaj se vstopiš ali usedeš, fotograf utakne v stroj stekleno, z neko stvarjo namazano ploščo, odkrije steklo in prej nego bi izmolil odenaš, si naslikan, kakor bi ti vzel iz očesa podobo.

Dejal sem: „Glej, ta stvar mi ugaia. Koliko

Posl. Murnik poroča o tej volitvi, pri kater je bil izvoljen posl. Višnikar, in predlaga, naj se odobri. Sprejeto.

Ostale predlage se odkažejo pristojnim odsekom.

Posl. dr. Majaron, dr. Žitnik in tovariš predlagajo nujno:

Visoki dež. zbor skleni: Dež. odboru se naroča, da o vprašanji zastran direktah volitev v kmetiških občinah in primerne znižanja volilnega cenzusa potrebno pozivé in o tem koj v prihodnji seji deželnega zboru predloži primerne nasvete.

Posl. dr. Majaron, utemeljujoč ta predlog, je rekel na kratko: Proti sedanjam volilnim redom avstrijskim se kupiči čedalje večja nezadovoljnost. Prav za prav načela, ki so bila merodajna za podelitev volilne pravice, za sestavo volilskih razredov itd., niso nikdar ustrezala. Dočim pa je bila prej kritika o volilnih zakonih bolj parcijalna, je danes drugača. Najširši ljudski slojevi zahtevajo radikalne reforme v zmislu splošnosti, jedнакosti in svobode volilne pravice. To gibanje prodira z elementarno močjo na vse strani, kajti ni narejeno, ampak čisto naravno. V ljudstvu prodira spoznanje, da ima vsakdo dolžnosti napram državi, da mu gre tudi pravica javnega sodelovanja. Tudi ljudstvo želi zboljšanja materijelnega in socijalnega položaja, in to si obeča od javnih organov in zastopov, na kajih sestavo hoče torej imeti upliv. Sad ljudskega pritia je bila Taaffeova volilna reforma. Taaffe je pal, a za njim je imela vsaka vlada nalogu, dognati volilno reformo, dobro ali pa slabo. Tako bode tudi ostalo še dolgo časa, ker ljudstvo ni zadovoljno z volilnimi etapami. Tudi dež. zbor kranjski se bo moral baviti z volilno reformo za dež. in zbor. Že l. 1895. je dež. zbor označeval svoja načela nasproti volilni predlogi kneza Windischgrätzta. Pokazala se je takrat tendenca razširiti volilno pravico, a tedaj je šlo za državnozborsko volitev. Skrbeti pa bo, kako naj se tudi za dež. zbor razširi in pravično uredi volilna pravica. Princip splošne volilne pravice bo moral priti tudi v deželni volilni red. Vsi

se jaz mučim, predno naslikam kako podobo za svoje „kukalo“ — in vi imate to — „ajns — cvaj!“ Že vem, kaj storim; za fotografa se bom učil.“

Kumštýr mi je hotel nekaj odgovoriti, v tem so se odprele vrata in vstopil je nacifran gospodič — velik in vitek, jedva dvajsetleten. Lase je imel nasvedrane — samo kodri, poganjajoče brkice povožcene in na nosu binokel.

„Bon žur!“ dejal je nemarno prišlec, spustivši kolobar dima iz cigarete.

Fotograf se je naglo globoko naklonil in si mél roke, sladko šepetajoč: „S čim smem postreči, velečenjeni gospodine?“

„Je li danes dober dan za fotografovanje?“

„Jako — prosim.“

„Torej — — naglo!“ mahnil je mladi gospod z roko — ,ali da bo moj obraz lepo dovršen! Za take stvari sem zelo natančen. Potrebujem jih za novo leto.“

„O, prosim, bodite brez skrbij. Vaš obraz se mora dobro naslikati. Vi imate jako imenitne pooteze. Kakih podob pa si želite? Doprsto, ali celo postavo?“ vprašal je fotograf z uljudnim nasmehom, držec sklonjeni roki na prsih in glavo slikovito magajemo na levo ramo in gledal mladiču gori v oči.

„Poskusiva oboje.“

(Dalje prih.)

Listek.

Pri fotografu.

(Češki spisal V. Kosmák.)

Kje se le nabere toliko snega? Do kolena in že više je zapadel ponoči, ceste in kolovosi so zameni, da ni moči z vozom ni sanmi iti čez polje in peš — ? Prazne marnje! Zunaj zmrzuje, da se celo pes stiska v pasjico, vrabec leže pod streho, in lovec je pripovedoval, da zunaj niti zajca ni na ispregle, vse se je skrilo v lesu in zakopal tam pod kakim grmom v lešičku. Da, vides sem včeraj zvečer hoditi po hišah cigane in prosišča: najbolje znamenje, da je zlo zunaj.

Jaz sem došel sredno še pred tem zmetom v zatišje . . . sedaj pa sedim tu, z mesta ne morem in čakam, da bodo ceste izvožene. Najel sem si sobico in počival — saj mi je bilo treba. Kaj poteti? Pojdji ogledovat mesto, morda zvez kaj. Oblikel sem plašč, nataknil kučmo in odšel. Na voglu je bilo nabito velike osmanilo na rdečkastem papirju:

Znan fotograf

Rafael Kumštýr

izdeluje vsakovrstne podobe kako okusno in natančno. Tucat stane le 3 gld. avstr. velj. Ker stojimtu le nekaj dnij, prosim cenjeno občinstvo, da bi se blagovoljo počkiniti.

narodni poslanci smo za splošno volilno pravico, razloček je le, da smo jedni za popolno jednakovolilno pravico drugi pa za manj popolno. Stvar je pa odvisna od porazumljenja vseh strank. Za sedaj je najnajnejše in dosežno, da se izrečemo za direktno in tajno volitev. V drž. zboru se je sklenilo, da se za državni zbor v kmetskih občinah in v peti kuriji voli direktno, če deželni zbori uvede direktne deželnozborske volitve za kmetske občine. L. 1895. se je večina kranjskega dež. zbora izrekla za direktno državnozborske volitve, torej je pričakovati, da tudi sedaj ne bo diference. Če se ne uvedejo direktne volitve, bodo prebivalci mest in trgov morali voliti indirektno, kar se nikakor ne more zagovarjati. Druga točka predloga se tiče znižanja volilnega cenzusa, katero je potrebno že zato, ker se je za drž. zbor usled davčne reforme sklenilo znižanje od 5 g/d. na 4 gld. direktnih cesarskih davkov. Nujno in potrebno je torej, da deželni odbor takoj pripravi dolične nasvete. (Dobro-klici.)

Posl. dr. Žitnik pove, da je nameraval stvari nekoliko drugačen predlog, da pa ga je iz formalnih ozirov umaknil. Ker je dr. Majaron meritorno utemeljil svoj predlog in ker bo o stvari prilika še govoriti, se izreče govornik za predlog in konstatiuje z zadovoljstvom, da so se vse tri stranke izrekle za stvar.

Predlog se vzprejme.

Posl. grof Barbo in tovariši predlagajo, naj se dež. odboru naroči, naj prestudira vprašanje, če bi kazalo ustanoviti v Ljubljani dež. skladische za kmetijske pridelke in naj o tem poroča v prihodnjem zasedanju.

Pri volitvi v odseki so bili izvoljeni naslednji poslanci:

V finančni odsek: Dr. Papež (načelnik), dr. Schaffer (nač. namestnik), pl. Langer, Luckmann, baron Schwiegel, Murnik, Višnikar, Hribar, dr. Žitnik, Povše, Kalan, Modic.

V upravnem odsek: Baron Lichtenberg (načelnik), dr. Tavčar (nač. namestnik), baron Wurzbach, pl. Langer, grof Barbo, dr. Majaron, Lenarčič, Povše, Jelovšek, Pakiž, Papež, Globočnik.

V odsek za letno poročilo: Grasselli (načelnik), Ervin grof Auersperg (nač. namestnik), pl. Lengk, Pfeifer, Ažman, Lavrenčič, Schweiger, Kersnik, Perdan.

Dež. predsednik baron Hein je naznani najvišji sklep, s katerim se ukazuje, da naj se zasedanje dež. zebra preloži, na kar je deželni glavar Detela, želeč poslancem veselo novo leto, zaključil sejo.

V Ljubljani, 28. decembra.

Češka katoliška stranka namerava na Češkem in na Moravskem postaviti svoje kandidate za bodoče državnozborske volitve. Od Staročehov se bodo popolnoma odločila, ker nimajo nobenega upliva več in se preveč pajdašo z Mladočehi. Imenovanje opata Korciuna dež. glav. namestnikom na Moravskem je vladna koncesija češki katoliški stranki. Dobrih odnošajev med Mladočehi in vlado pa to imenovanje ne bude utrdilo. Češka katoliška stranka ima v deželarem zboru le malo pristašev, pa se iz nje vzame deželnega glavarja namestnik, združeni Staro- in Mladočehi se pa popolnoma prezro. To nekako kaže, da bude grof Bardeni skušal brez čahov vladati, če pojde. Po našem mnenju mu to ne bude dolgo mogoče. Katoliška stranka na Češkem in Moravskem ne bude tako močna, da bi mu mogla dosti koistiti.

Škofje proti Poljakom Nadškof Kopp je, kakor je znano, šeški poljski duhovščini izdal ukaz, da mora izstopiti iz poljskega katoliškega tiskovnega društva. To je pa še začetek daljšim korakom. Vsi tisti pruski škofje, kateri imajo Poljake v svoji škofijski, nekda nameravajo, prepovedati svoji duhovščini, da ne sme pospeševati poljstva. Celo poljske molitvenike hočejo po možnosti iztrebiti s tem, da se naroči katehetom, naj gledajo, da bude šolska mladina le nemške molitvene kuj ge čitala. Mej višjo duhovščino je bilo o tem že več posvetovanj. Po našem mnenju škofje s takim postopanjem veri gotovo ne bodo koristili, če tudi se morda prikupijo berolinskemu dvoru, kjer je kardinal Kopp že dosedaj v velikih čisilih. Poljstva pa tudi s tem še ne zatro.

Skopeljsko metropolitsko vprašanje. Poselna deputacija osmih članov je šla v Carigrad k patrijarhu, da zahteva, naj razveljavlji imenovanje

Ambrozija skopeljskim metropolitom. Če ta depucija ničesa ne doseže, hočejo se Srbi odločiti od patrijarhata. Srbski listi prete patrijarhatu, da vse cerkve, ki so se od patrijarhata ločile, sklicejo cerkveni zbor, na katerem carigrajskega patrijarha proglaše za razkolnika. Patrijarh je pa druge cerkve tudi že proglašil za razkolne in bodo potem vse pravoslavni po Balkanu razkolniki, za kar jih zmatra katoliška cerkev. Ugleda pravoslavju taki razpori gotovo ne povzdigujejo. Prebivalstvo zgublja za upanje do duhovščine. Carigrajski patrijarhat bode ob vso veljavno, ako bode samo grčko propagando pospeševal.

Diplomatična akcija proti Turčiji ne obeta nobenega uspeha. Sedaj se že oporeka, da bi zares hoteli sultana vriniti dva Evropca za ministra. Velevlasti ne zahtevajo nobenega drugačnega nadzora nad turško upravo, kakor nadzor nad upravo državnih dolgov. Po tem takem velevlastim ni nič mari, kaj Turki uganjajo s kristjanji, da le evropski kapitalisti dobe visoke obresti od Turčije posojenega denarja. Sicer pa najbrž ni izmišljeno, da so nameravali zahtevati, da se dva Evropca pokličeta v turško ministerstvo, ker je od dobre notranje uprave pač zavisno, če bode Turčija mogla spojnjevati svoje finančne dolžnosti. Sedaj se stvar le zaradi tega oporeka, ker so pri sultanu zadeli na upor. Za uporabo sile proti Turčiji se pa vse velevlasti ne dajo pridobiti. Najbrž iz vse diplomatske akcije ne bode nič.

Spanija in Zjednjene države. Španski listi se grozno jeze na Zjednjene države, ki podpirajo kubanske ustaše. Zahtevajo, naj pretrgajo vse trgovinske zveze z Zjednjениmi državami. Liberalni listi so za to, da se Kubo da samouprava. To pa more izvesti le kaka liberalna vlada, kajti konservativne vlade nimajo potrebne nezavisnosti, ker bodeta konservativno plemstvo in duhovščina imela mnogo škode, sko na vede samouprava na Kubi. Sedaj imajo namreč s Kube lepe dohodke. Domače prebivalstvo na Kubi je liberalnega mišljenja in bi se torej razmere močno premenile, ako se upelje samouprava.

Za narodno jednakopravnost.

(Govor posl. dr. L. Gregorca v poslanski zbornici dne 5. t. m.)

(Konec.)

S takimi dež. načelniki ne doseže ministeri predsednik svojega namena, ne naredi pri nas narodnostnega miru. To velja tudi o nekaterih ministrih in njih uradib, v katerih sudi žali Bog le preveč sovražnikov Slovanov, kateri le predviro umejo o pravem času preprečiti vsako akcijo v prid narodne jednakopravnosti.

Gospod Gautsch je že drugič učni minister. Jugoslovani smo mislili, da se je mej neprestovoljni svojimi požitnicami nekako poboljšal. (Veselost!) Motili smo se zelo. Zman smo v zbornici naznali svoje zahteve, zman jih utemeljivali v proračunskem odseku, boj za šolo traja še vedno in se je še poostrel vsled zadnjih imenovanj, katera je gospod naučni minister odredil za Koroško. To je namreč imenovanje novega dež. šolskega nadzornaika in novega učitelj češinega ravnatelja. Pričakovali smo, da se imenujeta v narodnih rečeh objektivna moža, žal, da se to ni zgodilo.

Ker ostanata gospoda Zindler in Linhart na svojih mestih, je vse šolstvo na Koroškem in na Štajerskem v rokah treh naših najhuših sovražnikov. (Čujte! Čujte!) Tovarš Ribič se je radi tega pritožil v proračunskem odseku, ter opozarjal na veliko nevoljo, katera je valed tega nastala v vsem slovenskem narodu. Minister je na to odgovoril, da je ti službi podeli po vestnem premišljavanju in z ozirom na vse okolišne. (Smej) Po mojih informacijah je stvar drugačna.

Gospoda moja! Tu imam neki nemški časnik. V tem listu je prevod nekega sestavka, ki je bil v znanem slovenskem časniku objavljen in ne popravljen. Ta list se tiska v Ljubljani. Prosim gospoda predsednika, naj dovoli, da pridam ta oistavek (čta):

Profesor na ljubljanski realki je prečital imena učencev na obrtni nadaljevalci šoli. Ti učenci, ki so skoraj brez izjeme slovenske narodnosti in jih le malo ali prav nič ne nameje nemškega, so odgovarjali s „tukaj“. Ta nedolžza besedica je nemškega profesorja tako razjarila, da je zavpli: „Vsak mora s „bier“ odgovarjati. Večina učencev ni te zapovedi umela in nekateri so zopet odgovorili s „tukaj“. To je pa profesorja silao razdražilo in kričal je: „Jaz vam ta „tukaj“ že izbijem; kako si drznete odgovarjati s „tukaj““ (Smej), vi kranjski „laubub!“ (Čujte!) S temi besedami je zložil dečku nekaj zaustanic. Deček je bežal, profesor pa je skočil za njim in pri vrati kričal: „Spravite se ven! Kdo nemški ne govoriti, tega smem ven vreči!“

Kdo je bil neki to? Tisti mož, katerega je naučni minister zmatral za najvredejnejšega, da ga je imenoval ravnateljem celovškega učiteljišča. (Čujte! Čujte!) Ne bom o tem več izgubljal besed, sklepam pa sledče: Naučni minister je poznal lastnosti tega popačenega pedagoga, ali jih ni poznal. Če jih ni poznal, tedaj se ima zahvaliti koroškemu dež. predsedniku, da ga je speljal na led. Če ga je pa poznal, je pokazal, da neče narediti narodnega miru na Koroškem, temveč da hoče boj (Tako je!) in zato lahko rečem, da tak mož ne sodi v ministerstvo, čigar predsednik je slovesno izjavil, da hoče napraviti narodni mir. (Prav dobro!)

To isto, le še v večji meri, velja o g. pravodnem ministru.

Proračunski odsek je dne 27. oktobra razpravljal o mojem predlogu o neznotnih razmerah, katera vladajo pri koroških in štajerskih sodiščih glede slovenskega uradovanja. Tovariš Ribič je potrdil, da so razmere resnično take, a g. minister je vse tajil in vsebino mojega predloga imenoval „Beschuldigung allgemeiner Natur“, katerih neče zavračati. Pri zadnji proračunski debati nisem mogel zavrniti g. ministra, ker nisem dobil besede, upam pa, da jo dobim pri letošnji in tedaj budem z 200 vzhledi (Hrupaa veselost — Posl. Stalitz: Tega bi ne smeli povedati, sicer ne dobite besede. — Veselost), kateri so vseti vsi iz uradnih spisov, dokazal da se je minister v justičnem odseku ali hudo zmotil, ali pa hote goril neresnico.

Jedno bi pa poudarjal vendar že danes. (Poslanec dr. Brzorád: Povejte takoj vse, to je najbolje, ker sicer ne pride do besede! — Veselost) To bi bilo preveč. (Veselost.) Njegova ekscelenca gospod justični minister je rekel v budgetnem odseku, da se drži temeljnega pravila: V državi naj se vsak zasiši v svojem jeziku ter naj prejme tudi odgovor v svojem jeziku.

To je čisto prav. To zahteva tudi jezikovna uredba z dne 18. aprila 1882. l., toda ravno to je slabo, da se sodniški uradniki tega ne drže (Prav res!) in kršijo ta temeljni zakon. In mej te kršitelje je spadal tudi Nj. ekscelenca gospod just. minister kot višji deželni sodni predsednik v Gradcu, (Veselost), kajti kakor pod njegovim prednikom vitezom pl. Waserjem, tako se tudi pod njim in tudi sedaj slovenske pritožbe, ki pridejo rekurzum potom na višje deželno sodišče, ne rešujejo nikoli slovenski, temveč vedno nemško (Čujte!), torej ni res, da prejme pri nas vsakdo v lastnem jeziku tudi odgovor.

Še nekaj. Imamo porotna sodišča v Celju in Celovcu, v katerih okrožji prebiva, kakor sem že reknel, blizu pol milijona Slovencev. (Poslanec dr. Šolčker: Tako?) Tako je. (Veselost) V teh porotnih sodiščih se ni do danes še nikdar prečitala slovenska točba (Čujte!), še nikoli se ni kak zatoženec pončil slovenski (Čujte!), nikoli se ni pisal slovenski zapisnik, nikoli se ni vršila kaka slovenska obsodba. (Čujte! Čujte!)

Tu moram reči, gospoda moja, sledče: Ali je tega pol milijona Slovencev tako izredno pridnih (Veselost) ali tako rajsko nedolžnih, da ni treba državnemu pravdniku nikoli Slovencu pred to sodišče postaviti (Prav dobro! — Veselost), ker so vsi slenarji, tatovi, goljufi, ubijalci in razbojniki nemške narodnosti (Živaha veselost), ali pa ni resnično, ker je trdil Njega ekscelenca v budgetnem odseku, da zelo deša na to, da se spolnjuje jezikovna uredba.

To je ravno teorija in praksa pri Nj. ekscelencu. Teorija je lepa, tudi maa ugaja (Veselost), toda praksa njegova ne. Njegove besede in dela si drug drugemu nasprotujejo. Kako naj se to pojasni? Raztolmačil sem si to iz njegovega stališča do nemške liberalne stranke.

Mi Slovenci poznamo Nj. ekscelenca že dolgo, pa ne kot prijatelja, temveč kot nasprotnika in sicer iz deželnega zebra v Gradcu, kjer je poleg in z gospodom Waserjem in z gospodom Stremayrjem tudi najmanjši slovenski narodni zahtevi nasprotoval. Nj. ekscelenca je ostal tudi v novi službi zvest sebi in svoji stranki do današnjega dne. (Poslanec dr. Vitez pl. Demel: To je vendar prav dobro! — Poslanec Spinčić: Dá, prav dobro, a ne za avstrijskega ministra!)

Nemško liberalna stranka je sklenila XIX. člen in je bliščala vsled tega v luči prostoljubivosti, toda ovira, da bi se ta člen uporabljal tudi pri Sovanih, — kakor sem že reknel. Jednakno je z gospodom just. ministrom. Ta v visoki zbornici, v odsekih, morebiti tudi v ministrskem svetu v prisotnosti gospoda ministrskega predsednika je grozno svobodomiseln, toda praksa njegova je zopet druga, tu velja zopet drug princip. Na primer ima ta princip, da ne zapoveduje uradnikom, da naj izvršujejo obstoječe zakone in naredbe. (Poslanec dr. Menger: Neverjetno!) V „D. Zag“ stoji tako. To je vendar vaš list! (Ugovarjanje.) S tem je pa gospod just. minister tudi dokazal, da tudi on ne spada v ministerstvo in bi moral prav za prav ta hip odstopiti iz njega, v katerem Nj. ekscelenca min. predsednik resno želi po lastnih besedah napraviti narodnostni mir.

Gospoda moja! XI. sezona te visoke zbornice se bliža naglo svojem koncu, in mi Slovenci smo še vedno v neodločenem boju za svoj narodni obstanek. Marsikdo bi obupal; mene napoljuje to z začudenjem. Kajti ako se majhen, ubog, nesrečen narod vzdiigne, vse moči napne, se ne boji nobene žrtve, da si pribori pravico za svoj narodni obstoj,

— je to občudovanja vredno in vspodbujevalno. Zato hočemo in bomo vstrajali, tembolj, ker vidimo znamenja, da se naša pravična stvar vendar bliža polagoma konečni zmagi. Kajti prvič se slovenski avstrijski narodi vedno bolj bližajo drug drugemu, spoznavajo se natančneje, vesel tega se tudi ljubijo in mejsebojno podpirajo. To daje slovanskim narodom sposobnost, da zavzamejo v kratkem času z močjo in častjo ono mesto, katero jim je previdnost odločila.

Družič vidimo, da se največji nasprotnik narodne jednokopravnosti, nemško-liberalna stranka, hitrih korakov bliža svojemu propadu. Nikdar več ne bodo pričela ta stranka z dosedanjimi močmi v visoko zbornico. S tem pa izgine one pritisek, ki teži že tolko let na naših vladah, da ne morejo biti vsem narodom jednakopravne.

Dalje je še opomniti, da je nastopil velik duševni preobrat: Materialistično naz ranje sveta, katero je popirala nemška liberalna stranka, se začenja umikati krščanskemu naziranju; krščansko naziranje sveta se vidno ojačuje, narodi se zopet obračajo h krščanskim idejam in stem tudi krščanski pravičnosti, in to je glavni pogoj pravega, pravičnega in resnega izjednačenja mej narodi.

Slednjič sem mnenja, da mora velika nevarnost, v kateri je bila monarhija pred kratkim in — ne vem sicer — je morda še sedaj, vendar odpri državnikom oči in jih opozoriti na one stebre monarhije in dinastije, ki so bolj zaupljivi in gočovi, kakor vsa dvo- in trovezna politika, — mislim namreč avstrijske narode. Toda zadovoljiti se jih mora, oprostiti jih vsake skrbi za njih narodui obstojo.

In tako v vseh narodih zadovoljena Avstrija sme brez strahu zreti v bodočnost, usij že pride, kar hoče. S tem končam. (Žahna počvala in plakanje)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. decembra.

— (Slovenski napis v Ljubljani.) Priznati se mora, da ume primarij Gregorič spremeno napraviti reklamo za svojo osebo. Tu pri nas, kjer ga vsak pozna, mu ta reklama ne koristi mnogo; točaže se pa s tem, da doseže ž no ob slovenskih mojih boljših uspehov, in sicer zategadelj, ker ondi dr. Vinko Gregorič nikdo ne pozna, in ker ondi dostikrat tudi ne poznajo ljubljanskih naših razmer. Za tako reklamo uporablja lastnik „Slovenskega lista“ svoj predlog, da naj se odstranijo po vsej Ljubljani dosednji dvojezični napis ter nadomestita z novimi, samo slovenskimi napisi. Nasvet je lep, ali žali Bog, dandanes je čisto izključeno, da bi dotični sklep mestnega sveta imel kaj usluba! Stvar je namreč rešena po pravokrepni razsodbi, vesel katere so si pritožniki priborili pravico do dvojezičnih napisov. Če bi bil mestni svet sklenil, kakor je predlagal dr. V. Gregorič, je več kot gotovo, da bi bil deželni predsednik ta sklep ustavil, ker je gosp. baron Hein radi teh napisov jako občuten. Ker pa sta Hein in škof ljubljanski še vedno težno zvezana, je tuli gotovo, da bi zadeva, če bi že prišla z nova pred deželnim odbor — kar je pa čisto izključeno — ne dobila druge rešitve, kakor jo je dobila tedaj, ko je dr. Papež gospodaril v deželnem odboru. Z dr. Gregoričevim predogom, če bi se bil tudi sprejel, storil bi se bil samo udarec po vodi, in sicer na radost deželnemu predsedniku, ki bi imel rad konflikt s sedanjim mestnim zborom, in na radost klerikalni stranki, ki bi bila gotovo prav rada narodno stranko zopet jedenkrat k steni pritisnila. Naši govorniki v mestnem svetu tuli niso branili nemških napisov, kakor je dr. Gregorič lažljivo brzojavil v svet, samo dokazovali so, da je nasvet Gregoričev samotni tisk po vod in druga nič. Take so razmere! Dandanes se ne da vesel krvide klerikalne stranke ničesar doseči na tem polju, to dr. Gregorič ravno tako dobro ve, kot vsak drugi v Ljubljani! Zategadelj je le grdo hinavstvo, če naš Vinko zavija sedaj svoje oči po samoslovenskih napisih, tisti Vinko, ki jih je še pred štirimi leti zametaval, tisti Vinko, ki je malo dni poprej hotel udušiti slovensko gledališče v Ljubljani! Take tiče v Ljubljani dobro poznamo, in njihovo petje se nam ne dopada! Čez leto dni bodo te pevce tudi drugod dobro poznali! Morda še prej!

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Povodom otvoritve dež. zobra in na čast gg. dež. poslancem pela se bo jutri opera „Rigoletto“. Gledališče bo slavnostno razsvetljeno. V četrtek bi morala biti slovenska predstava, a zaradi Silvestrovih veselic je intendantka sklenila jo opustiti.

— (Slovensko gledališče.) Tako pri sobotni kakor pri včerajšnji predstavi je bilo gledališče po-

polnoma razprodano in je moralo jako mnogo ljudi oditi, ker niso dobili ustopnic. V soboto se je pela priljubljena opereta „Mornarji na krov“. Gdč. Večerova je igrala tako naravno, pela korektno in prav lepo ter tudi pravilno slovenski govorila, tako da jej gre najtoplejše priznanje. Poleg nje sta se odlikovala gdč. Polakova in g. Fedyczekowski, sploh je pa bila predstava prav dobra. Tudi burka „Krojač Fips“ se je igrala hvalevredno, še boljše kakor zadnjič in je bil gosp. Podgrajšek mu vročen lep venec z narodnimi trakovi. Sinoč se je pela zopet „Norma“. Predstava je bila zaokrožena in na istem umetniškem nivo u, kakor predidoča repriza. Občinstvo je vsa soliste odlikovalo z živahnim ploskanjem, pred vsem seveda gdč. Ševčikovo.

— (Javni shod) kateri se je vršil včeraj po poludni pri Maliču in je trajal od 2 do 1/2. ure zvečer, je bil jako dobro obiskan. Zaradi pomaganja prostora smo morali občirnejše poročilo odložiti za jutrišnjo številko.

— (Čitalnica ljubljanska ima danes ob osmih zvečer svoj letosni občni zbor v klubovi sobi I. nadstropja „Narodnega doma“. Društveni se uljudno vabijo, da se zborovanja udeleže v mnogobrojnem številu.

— („Saljivi Brivec“) se prodaja pri gosp. G. Podrečku na Sv. Jakoba trgu št. 8. Vsaka številka stane 6 kr.

— (Najden otrok) Dne 24. t. m. zvečer ob 7. uri našli so za večnimi vrti hiše št. 18 ob Rudeckyjevi cesti novorojenega v plenice povitega živoga otroka ženskega spola. Brezplačna mati izpolnila je gotovo otroka v nadi, da ga bodo dobriljudje našli in preskrbovali. Mogoče je pa tuli, da je hotela komu dati božično darilo. Otrok je še le od 8 do 14 dni star.

— (Izgredi) V noči od 25. na 26. t. m. nastal je v Cerkvenih ulicah mej gosti, odhajajočimi iz Dorerjeve gostilne izgred in pretep, pri katerem je neki pisar udaril delavca Janeza Kobava s praznim vrčkom tako po glavi, da je padel na tla. V isti noči sta delavca Franc Versik in pleskarski pomočnik Franc Bauer napadla v Komenskega ulici hlapca Antona Girtelščeka, ga vrgla na tla, veljala po blatu in suvela, da se je na glavi in na roki poškodoval. V noči od 24. na 28. t. m. pa so trije bramborci na Karloški cesti napadli delavca Janeza Kima in ga na glavi ranili.

— (Prijatelja mandel-torte.) Na dan pred prazniki vt hotapia sta se v Zalaznikovo pekarijo na Starem trgu dva fanta, ukradla s police v pekarni tri mandel torte in jih odnesla. Policija je storilca zasledovala in ju dobila v Vodmatu, še predno sta se lotila svojega sladkega plena. Mesta torte bodoča pa sedaj dobila ričet.

— (Tatvina) Mlekarici Jeri Bezljaj iz Stepanje vasi ukraden je bil dne 27. t. m. iz veže hiše št. 12. Pred škofijo jerbas z mleksarsko posodo in rudečkastim prt.

— (Umrl) je v Kranji dne 23. t. m. meščan g. Aleš Engelmann, oče pokojnega pesnika Leona Engelmana (Nežarjev) in nadučitelja g. K. Engelmana v Dragatušu, v starosti 78 let. N. v m. p.!

— (Meteorologična postaja na Kredarici) Slovensko planinsko društvo ustanovi prihodnje leto meteorologično postajo na Kredarici, katera bodo prvo gorsko opazovališče na Krasicem. Drugod so podobno postajo že na več vrhovih, kakor na Ojstram (Ooirju), Sonablicku, Platusu in na nakanterih drugih. Žal, da se bodo od kraja opazovalo samo v poletnem času, ker društveni dohodki za sedaj ne dopuščajo, da bi se moglo izvršiti za celoletno opazovanje. Ko pa bodo količkaj mogoče, se napravi celoletno opazovališče s stalnim okrbnikom in s telefonsko zvezo z Moistrano in Dovjem.

— (Narodna čitalnica v Kranji) priredi v četrtek dne 31. decembra v svojih prostorih Silvestrovo veselico. Vzpored: 1. Agitator, Silvestrova burka s petjem in žvižganjem v 3 dejanjih; 2. Prosta zabava; 3. Ples. Vstop dovoljen je društvenikom in po njih vpeljanim nečlanom Zuračanj. gosti dobro došli! Začetek ob polu 9 uri zvečer. Vstopnina članom 20 kr, nečlanom 50 kr, za osebo.

— (Narodne čitalnice v Cerknici) občni zbor bo dne 1. januvara 1897. l. ob 3. uri po poludne z navadnim dnevnim redom. Ako bi občni zbor ne bil sklepčen, vršil se bo izredni občni zbor ob 4. uri istega dne in z istim dnevnim vzporedom.

— (Promocija) Na graškem vseobčilšču je bil doktorjem prava promoviran gosp. Martin Šribar, avskultant pri okrožni sodišču v Celju.

— (Razjaljena železnica) V Poličanah se je nedavno tega uradoma oklicalo, da zapade globi 5 do 50 gld, kdor imenuje po „zaslugi“ grfa Wurmbanda zgrajeno popolnoma nepotrebno konjiško železnico „kofémalin“. Iz oznanila se mora sklepiti, da je novo ime konjiške železnice splošno v rabi.

— (Čitalnica Šaleške doline v Šoštanju) imela bo svoj občni zbor dne 3. januara 1897. z navadnim vzporedom. Odbor vabi vse člane na mnogoštevilno udeležbo.

— (Ujet tihotapec) V Šnarijah pri Jelšah so orožniki trgovca s svinjami Gabrijelu Selakoviču odvzeli 137 svinj vrednih nad 1700 gld. ter jih izročili obč. načelnosti, tihotapecu in njegovim pomičnikom pa preskrbeli prosto stanovanje pri sodišči.

— (Kuščar v želodcu) Iz Vojnika se poroča: Krepki 16letni sin posestnika Tramšeka na Brezovem čutil se je že več tednov prav slabega. Nekaj dni sem pa ga je strašnobolelo in tičalo po trebuhi, da se je sirotek zvijal v smrtnih težavah. Končno je izbruhnil že na pol prebavljenega kuščarja. Kako pa je prišel kuščar v želodec? Za gotovo se to ne ve, a domneva se, da, ko je fant na jesen pri mlaci pri nekem kmetu na parni na hrbitu ležeč zaspal, se mu je zdelo, kot bi bil nekaj požrl. Mogoče je, da je kuščar, iščoč si zimskega skrivališča, zlezel v odprta fantova usta ter ga spravil v smrtne težave.

— (Knjižico „Narodna šola v Velikovcu“) smo razpostali mnogim č. rodoljubom po Slovenskem. Tem potom jih prav uljudno prosimo, da knjižico spravijo mej ljudi in dotične zneske čim preje odpošljijo našemu upravitelju. Z ozirom na blagi namen, kateremu je določen čist dobiček, se preplačila hvaležno sprejemajo. — Uredništvo „Mira“.

— (Pustna šala — ka li?) Nekaj goriških Italijanov je skovalo prošnjo na namestništvo v Trstu, da bi iztralo urednika „Soče“ g. Gabrčeka iz Gorice. To prošnjo je te dni priobčila lahonska „Sentinella“. Stvar je sama na sebi tako bedasta, da si ne moremo misliti, da so dotičniki resno mislili, kaj s tem doseči, temveč so le hoteli napraviti neko četudi jako neumestno šalo.

— (Gosp. Ivan Luzar,) revident južne železnice na Dunaju, imenovan je višjim revidentom ravnotam. Čestitamo!

— (Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju) imelo bode v soboto dne 16. januaria t. l. izvadni občni zbor v hotelu „Goldene Este“, I., Riemergasse 4, I. nadstropje. Na dnevnem redu je volitev predsednika po pokojnem g. Ivanu Navratilu, oziroma tudi dopolnilne volitve v odbor. Začetek ob sednih zvečer. — Slovenski klub ima potem tretji svoj večer z berilom g. prof. dra. Janka Pajka.

— (Slovensko pevsko društvo na Dunaju) priredi svojo Silvestersko zabavo v sredo dne 30. decembra v hotelu „Goethe Kreuz“, I., Mariahilferstr. 99. V vzporedu so moški, ženski mešani zbori, samospivi, godbsne točke itd. Začetek ob osmih zvečer.

* (Zaradi 5 kr) Na sveti večer je blizu Dunaja neki delavec Oburka napadel postarega domov idočega moža in zahteval od njega 5 kr. Ker mu mož teh krajcarjev ni hotel dati, zgrabil ga je Oburka in ga poskusil vredi v Dunavo. Napadanec se je seveda branil in je na vse globo klical na pomoč. Prav ko ga je bil Oburka že privleklo do obale, prihite je neki finančni pažnik in preprečil nesrečo. Oburka se je radi poskušenega umora izobil dež. sod štu

* (Nadležen ljubimec) Neki Šindelka na Dunaju je že več mesecov jazil za neko zalo dežavko, katera se pa za njegove ljubavne ponudbe ni menila. V soboto je prišel Šindelka v dekletovo stanovanje in ponovil svojo ljubavno ponudbo, a ker tudi to pot ni nič opravil, vzel je revolver iz žepa in ustretil najprej na dekla, potem na neno mater in naposled na samega sebe, potem pa hital na policijo in se sam ovadil. Vse tri osebe so le lahko rejenje.

Književnost.

— „Popotnik“ ima v št. 24 naslednjo vsebino: L. Černej: Statistična razvojna teorija Schiesslova; Kmetovalčeve čarli; V. Puiko; Opazovanje narave; Slovstvo; Društveni vestnik; Dopisi in druge vesti; Natačaj.

Brzojavke.

Gradec 28. decembra. Wurmbrand je otvoril dež. zbor iz govorom v katerem je naznani predlog glede razširjenja volilne pravice.

Dunaj 28. decembra. Državni poslanec Fürnkranz je danes umrl.

Dunaj 28. decembra. Poslanca Noske in Filipovič sta v dež. zboru predlagala razširjenje volilne pravice.

Dunaj 28. decembra. Ker dolži srbska vlada avstrijsko ministerstvo unanjih del, da je provzročilo ministersko krizo v Belem gradu, je Goluchowski zahteval pojasnil.

Praga 28. decembra. Namestnik Coudenhove je v dež. zboru naglašal ravnopravnost obeh narodov. Dež. odbor je predložil načrt zakona glede direktnih volitev. Čehi so nasvetovali, naj se nadaljuje v prejšnjem zasedanju začota adresna debata. Nemci pa so ponovili svoj predlog glede narodnih kurij.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletje dobroznanega, pristnega „Moll-evega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem poštevju razposilja ta prasek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (1756-18)

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živilih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušenega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani** (Dunajska cesta), 2 (3202-8) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literška steklenica velja 1 gld., pet pol literških steklenic 4 gld. 50 kr.

Stev. 34. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 758.

Na čast otvoriti visokega deželnega zbora ob svečani razsvetljavi gledališča.

V torek, dné 29. decembra 1896.

Petikrat:

RIGOLETTO.

Opera v treh dejanjih s predigro. Po V. Hugoju drami „Le roi s' amuse“ spisal F. M. Piave. Poslovenil A. Funtek. Uglasbil G. Verdi. Kapelnik g. H. Benišek. Režiser g. Jos. Noll. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 1/8. uri. Konec ob 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov. Prihodnja predstava bo v soboto, dné 2. januvarja 1897.

Loterijne srečke 24. decembra.

V Gradci:	62,	85,	72,	46,	75.
Na Dunaji:	3,	60,	39,	48,	54.

Meteorologično poročilo.

Decembri	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrino v mm. v 24 urah
24.	9. zvečer	739.3	8.3	sl. jvzh.	dež	
25.	7. zjutraj	738.7	0.5	sl. svzh.	snež	7.8
*	2. popol.	738.6	1.7	sl. svzh.	oblačno	
*	9. zvečer	740.9	1.8	sl. szah.	oblačno	
26.	7. zjutraj	743.0	0.1	sr. svzh.	oblačno	5.5
*	2. popol.	743.1	2.3	sl. svzh.	oblačno	
,	9. zvečer	743.7	2.2	sl. jzah.	oblačno	
27.	7. zjutraj	742.6	2.8	sr. jzah.	oblačno	1.4
,	2. popol.	741.5	4.6	sr. jzah.	del. jasno	

Srednja temperatura četrtek, petka in sobote 3.5°, 1.3° in 1.5°, za 5.9°, 3.8° in 4.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. decembra 1896

Skupni državni dolg v notah	101	gld	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		50	
Avtrijska zlata renta	122		90	
Avtrijska kronška renta 4%	100		85	
Ogerska zlata renta 4%	122		45	
Ogerska kronška renta 4%	99		20	
Avtro-egerske bankne delnice	935		—	
Kreditne delnice	375		25	
London vista	120		—	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		90	
20 mark	11		76	
20 frankov	9		53 ¹ / ₂	
Italijanski bankovci	45		42 ¹ / ₂	
C. kr. cekini	5		67	

Služba distriktnega zdravnika.

Oddaja se mesto **distriktnega zdravnika v Št. Pavlu pri Preboldu**, v političnem okraju Celje, obsežajoče občine Št. Pavel, Marija Reka in Grajska vas, s stalno letno plačo **420 gld.**

Prosilci za to mesto morajo biti avstrijski državljanji, zdravniki vsega zdravilstva ter zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi. Prošnje se naj pošljejo podpisemu sanitetno-distriktnemu odboru

do 15. januvarja 1897. 1.

Sanitetno-distriktni odbor Št. Pavel pri Preboldu
dné 8. decembra 1896.

(3422-1)

Načelnik.

Živinjski semenj.

Podpisano županstvo naznanja, da bo

v ponedeljek, dne 4. prosinca 1897

v Domžalah

živinski semenj.

Županstvo v Domžalah
dné 26. decembra 1896.

Matevž Jenežič
župan.

(3424)

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Josip Noll.**

Dné 24. decembra 1896.

% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	148	gld	75	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	188		50	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129		—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4% zlati zast. listi	99		40	
Kreditne srečke po 100 gld.	200		—	
Ljubljanske srečke.	22		75	
Rudolfove srečke po 10 gld.	22		50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155		50	
Framway-društ. velj. 170 gld. a. v.	459		—	
Papirnati rubelj			27%	

Tužnim srcem naznajamo žalostno vest, da so naš iskreno ljubljeni oče gospod

Anton Svetek

bivši mesar

danes zjutraj, po kratki bolezni, prevideni z zakramenti svetotajstva, v 82. letu svoje dôbe, mirno v Gospodu zasplji.

Pogreb dragega rajnkega, katerega priporočamo v blag spomin in molitev, bo jutri, torek, ob 4. uri popoludne iz mitvašnice pri sv. Krištofu. Sveti maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi sv. Petra. (3425)

V Ljubljani, dné 28. decembra 1896.

Ivan, Anton, Ferdo; Josipina Juvaneo, Frančiška Recher, Doroteja; otroci.

(Brez posebnih naznank.)

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze iskrenega sočutja ob bolezni in smrti našega soproga, oziroma oceta, brata, svaka in striječa, gospoda

Ivana Merluzzi-ja

izrekamo iskreno zahvalo vsem prijateljem in znancem, posebno za darovane krasne vence, slavenu pevskemu društvu „Slavec“ za gulinjivo žalostinko, sploh vsem, ki so se udeležili sprevoda dragega rajnega k večnemu počitku.

V Ljubljani, dné 28. decembra 1896.

(3420) Rodbina Merluzzi.

Sidro

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi.

Priznano izorno, bolečine tolazeče ma-

zilo; po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobiva v vseh lekarnah.

Zahtevati naj se blagovoli to splošno priljubljeno

domače zdravilo vedno na kratko kot

Richterjev Liniment s „sidrom“

in sprejme naj se iz opreznosti le take steklenice kot pristne, ki imajo znamo varstveno znamko „Sidro“. (3301-6)

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Naznanjam s tem p. n. občinstvu najjudneje, da **prodajam po jako znižanih cenah** od požara preostalo blago v svoji zalogi na Prešernovem trgu štev. 3, vhod skozi vežo.

Za prijazen obisk prosi najjudaneje

z veleštojanjem

Edward Mahr.

Št. 38 987.

Razglas.

(3372-3)

V sledi sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dné 7. decembra t. l. razpisujeta se pri podpisem magistratu naslednji službenki mestni:

1.) Služba mestnega policijskega agenta

s prejemki VI. činovnega razreda, t. j. 600 gld. plača, 120 gld. aktivitetne priklade in z dvema petletnicama po 75 gld.

2.) Služba mestnega policijskega detektiva

z letno plačo 500 gld. in aktivitetno priklado 50 gld.

Prošnji za ti službi je vložiti do **dné 30. decembra 1896.**

Prošnjo, katera mora biti pravilno kolekovana z vsemi prilogami vred, spiši prosilec sam in je izkazilo o starosti (krstni list), o trdnom zdravju, o posebni spremnosti za službo, o znatni slovenskega in nemškega jezika v besedi in v pismu in pa o dozdanjem vedenji in službovanji, oziroma poslovanji.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

14. dan decembra 1896.

Lastnina in tisk „Národné Tištárne“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi osrednjeevropskega časa. (1705-297)